

til det mindst mulige. I Overensstemmelse hermed havde Indenrigsministeriet i en Skrivelse af 12. September 1946 udtalt:

„Man skal særlig henlede Opmærksomheden paa det meget ønskelige i, at Brugen af beslaglagt Ejendom indskrænkes til det mindst mulige, og man skal anmode om, at der i Fortegnelsen eventuelt gives Oplysning om, i hvilket Omfang Brugen kan forventes at blive indskrænket eller ophævet og da til hvilket Tidspunkt. Som det vil være bekendt, har der gentagne Gange været rettet stærk Kritik mod det offentlige for de Foranstaltninger (Beslaglæggelser), der er truffet i Medfør af Loven af 29. Juni 1945, og det er herunder bl. a. blevet fremhævet, at det maa anses for rimeligt, at offentlige Institutioner, der ikke kan finde Plads i de Staten selv tilhørende eller ved normalt Lejemaal tilvejebragte Bygninger og Lokaler, søges anbragt i Barakker eller lignende midlertidige Lokaler, saaledes at de uheldige Følger, som Beslaglæggelse af Husrum medfører for det private Erhvervsliv, indskrænkes til det aller mest nødvendige. Indenrigsministeriet maa derfor anse det for ønskeligt, om der fra de enkelte Ministeriers og Styrelser Side maatte blive udøvet Tilsyn med, at de beslaglagte Lokaler m. v. udnyttes paa en saadan Maade, at det offentliges Benyttelse ikke giver rimelig Anledning til Kritik, f. Eks. med Hensyn til ufuldstændig Udnyttelse af Lokalernes Kapacitet og forsinket Frigivelse af ikke længere benyttede Lokaler.“

Der kom ved Lovforslagets 1. Behandling i Landstinget en Del Betænkkeligheder til Orde med Hensyn til *Administrationen af den midlertidige Lov*, som nu foresloges forlænget.

Under den efterfølgende Udvalgsbehandling enedes et Fler-tal (Udvalget med Undtagelse af de radikale Medlemmer) dog om Opretholdelse af Loven, men som ovenfor nævnt kun til Udgangen af Marts 1947. I den afgivne Betænkning hedder det:

„Under Hensyn til de meget alvorlige Ulemper, som Lovens Benyttelse medfører, var der mellem Udvalget og Ministeren Enighed om, at den ligesom hidtil kun bør benyttes, hvor det er absolut paakrævet, og at det med alle Kræfter søges und-gaaet, at der foretages nye Beslaglæggelser i Medfør af dens Bestemmelser. Efter de foreliggende Oplysninger kan der saaledes ikke tænkes at opstaa nye Tilfælde, hvor Beslaglæggelses-adgangen bliver brugt til Rekvision af Lokaler til administrative Myndigheder el. lign., idet Forholdene nu er kommet i et saadant Leje, at det kan forudsættes, at nye Beslaglæggelser kun kommer paa Tale i Forbindelse med Omlægninger af Flygtningelejre.

Udvalget, der er bekendt med Indenrigsministerens Skrivelse af 12. September 1946 til de andre Ministerier, forventer,